

АВ ІМО РЕСТОРЕ

Спецвипуск 2019

У цьому
випуску:

Спортсменки нашої школи

Спортсменки
нашої школи

1

Софія Лизогуб

2

Юлія Явтушенко

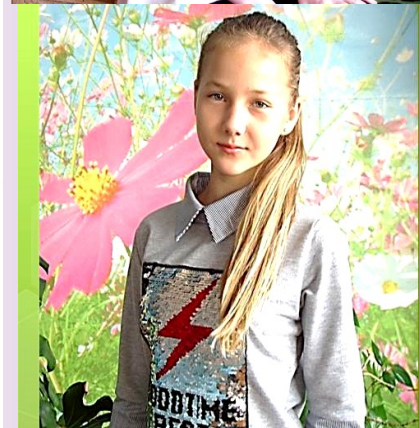
3

Оксана Богати-
ренко

4

Юлія Іванко

5

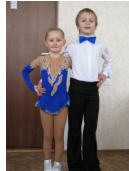
Софія Лизогуб

Софія – учениця 10-Б класу. 3 з років займається фігурним катанням, кандидат у майстри спорту, має багато почесних нагород. Кореспондент міністерства інформації «Шкільної Республіки» Резнікова Анжеліка взяла інтерв'ю у Софії.

Анжеліка : Як ви прийшли в спорт?

Софія: Одного разу я дізналася, що моя знайома пішла в спортивну секцію з фігурного катання. Я попрохала матусю, щоб вона теж відвела мене на льодову арену. Батьки були не проти, і я стала тренуватися. Через місяць - два після довготривалих тренувань, я вже вийшла на лід.

А: Вам подобалися тренування чи батьки примушували відвідувати спортивну секцію?

С: Безумовно, як і всім дітям, мені хотілося бігати, плигати й веселитися, але доводилося робити це на ковзанах. Я з упевненістю скажу, що мене ніколи не примушували ні батьки, ні тренери. Інколи батьки не могли мене відвезти на тренування, тоді їхати доводилося самій: дорогу добре знала. На той час мені було 5-6 років.

А: Хто був першим тренером?

С: Мене починала тренувати Білецька Юлія Сергіївна. Вона навчала мене з 3 до 6 років. Я дуже вдяч-

на їй за те, що вона поставила мене на ковзани, повірила в мене, підтримала й заклала основи фігурного катання.

А: Чи були у вас труднощі, якщо так, то які?

С: Труднощі є й були у всіх, я не виключення! Перше випробування – це перехід з одиночного катання в спортивні танці на льоду. У 6 років я стала в пару з хлопцем Данилом, йому вже було 7

років. Нам одразу поставили програму й мені довелося перевчити себе. В одиночному катанні ти сам за себе відповідаєш, а в парі завжди винні двоє. Ось уже 10 років ми з Данилом танцюємо, і стали як

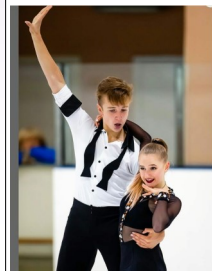

брат і сестра.

«Перехідний вік»

ми також пережили

разом, тому ніколи не виникає ніяких непорозумінь.

А: Які нові якості з'явилися у вас ?

С: Фігурне катання привило мені цілеспрямованість, працелюбність, чесність перед собою й партнером. І, безумовно, відповідальність. Треба разом працювати на хороший результат.

А: На яких престижних змаганнях ви були?

С: Для мене всі змагання найважливіші, бо ми з партнером віддаємо багато сил кожному виступу, ставимося до нього відповідально. Безумовно, це міжнародні чемпіонати та кубок України. За останні декілька років ми були в Дортмунді, Германії на турнірі «NRWTROPHY», у Будапешті, Мишкольці

А: Ваш спортивний девіз?

С: Успіх – це 1% таланту та 99% працьовитості, цілеспрямованості .

Резнікова Анжеліка 7-Б клас

Явтушенко Юлія, учениця 7-Б класу, чемпіонка України та призерка міжнародних змагань з фехтування. 6 років займається в цій секції у клубі «Уніфехт».

Кореспондент міністерства «Інформації» Харченко Даяна (11-А клас) зустрілася з Юлією та взяла інтерв'ю

Даяна: Юля, вітаю! Ще рік тому я дізналася, що ти займаєшся фехтуванням, і була дуже вражена! А як ти прийшла до цього? З чого все починалося?

Юлія: Починалося дуже просто! До 5 років я займалася різними видами танців, але все було не моє. Коли мені виповнилося 6 років, батьки замислилися, в яку секцію мене віддати. Моя матуся в той час працювала неподалік клубу «Уніфехт» і кожного дня проходила повз оголошення, де дітям пропонували навчитися фехтуванню, і навіть була можливість безкоштовно відвідати 2 тренування. Мама розповіла мені про оголошення, і я погодилася спробувати. Перше тренування мені сподобалося. З того часу я почала займатися цим видом спорту.

Даяна: Передавай своїй матусі мої вітання! Вона найкраща! Хто був твоїм першим тренером?

Юлія: Мій перший тренер – Зеленцова Ірина Євгенівна. Вона і зараз мене тренує. Я її обожаю! Вона найкращий тренер!

Даяна: А що тебе вразило на першому тренуванні?

Юлія: Багато дітей!!! Різного віку у спортивному одязі. Особливо одна дівчинка, яка вчила мене тримати певне положення тіла та стояти у «стійці».

Даяна: А коли ти одягнула форму?

Юлія: Вже на третьому тренуванні! Старші вихованці допомогли одягтися, дали шпагу і я пішла фехтувати! Ти не повіриш, але я перемогла декількох вихованців, які були старші за мене та займалися не перший рік.

Даяна: Неймовірно!!! А коли відбулися перші змагання?

Юлія: Тільки через 2 роки, у 2014. Мені якраз виповнилося 8.

Даяна: Які суперники тебе приваблюють? Чому?

Юлія: міцні, більші за мене (зріст, тілобудова).

Таких цікавіше перемагати і для себе визначати, на що ти здатна.

Даяна: Бачу, що ти – справжній воїн! Скільки в тебе медалей? Яка найдорожча?

Юлія: Близько 40. Найдорожчу отримала у 2015 році на змаганнях «Солідарність» у Києві.

Даяна: Який рік для тебе був найкращим?

Юлія: Це -2015! 7 разів поспіль я виборювала тільки І місце! Мені пощастило побувати в Києві, Хмельницькому, Львові, Одесі, Ужгороді та Дніпрі.

Даяна: Оце так вдача! І останнє питання- на якому змаганні ти хотіла б виступити?

Юлія: Хочу спробувати свої сили на Чемпіонаті світу та Олімпіаді!

Даяна: Тож хай здійсниться твої бажання! Дякую за розмову!

Харченко Даяна 11-А клас

Оксана Богатиренко

Богатиренко Оксана народилася 24 липня 2002 року. Вже 6 рік поспіль займається кікбоксингом, таким "чоловічим видом спорту". Має звання кандидат у майстри спорту. Член міністерства спорту Диріва Юлія взяла інтерв'ю у Оксани.

Юлія: Оксано, розкажи як ти почала займатися цим видом спорту?

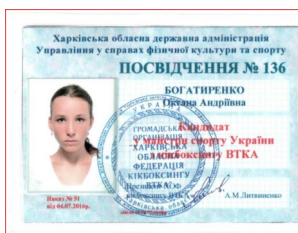
Оксана: Випадково (сміється). Мама була на батьківських зборах, на яких тренер з ДЮСШ №6 Кохановський Юрій Сергійович розказував про секцію кікбоксингу. Дома вона розповіла про секцію молодшому брату і він погодився займатися, а я вже дізналася про неї, коли мама з братом почали збиратися на тренування. Запропонували і мені

піти з ними, але я спочатку відмовилася, аж потім з цікавості пішла. Почалося тренування. Перше - це розминка, яка мені не сподобалася і я вирішила, що коли буде перерва, я сажу мамі що не хочу займатися. Я все чекала і чекала на перерву, але її не було! Так і тренування закінчилося. Ось так я і почала займатися.

Ю: Дуже цікаво! А коли відбулися перші змагання?

О: через півроку! Я була ще не дуже впевнена у собі, тому і програла. Дуже засмутилася, але не кинула кікбоксинг, а почала старанно та багато тренуватися.

Ю: Молодець! Ти справжній борець! Скільки в тебе медалей?

О: близько 25

Ю: Вражає! А які змагання тобі запам'яталися найбільш?

О: Дуже важкі змагання були у м.Хмельницькому. Суперниці були старші за мене і більш досвідчені, але я сконцентрувалася на перемозі і перемогла! Дуже пишалася своїм

1 місцем, бо діалося воно важко!

Ю: Яка нагорода для тебе найдорожча?

О: та, яку ще не завоювала! (сміється), тобто май-

бутня!

Ю: Гарна відповідь! Чи є в тебе мрія?

О: авжеж! Хочу стати заслуженим майстром спорту!

Ю: Ого! А що для цього потрібно?

О: Стати декілька разів чемпіоном світу.

Ю: Хай здійснився твоя мрія! І останнє питання—хто надихає тебе на перемоги?

О: Мій тренер, Кохановський Юрій Сергійович. Він завжди морально підтримує мене і мотивує

фразою, яка можна сказати "сидить" в моїй голові. Я завжди її пам'ятаю : Если устал-отдохни, НО тогда ты НИКОГДА не будешь первым!»

Ю: Гарна фраза, вважаю, що вона взагалі підходить до будь-якої сфери життя. Оксано, дякую за інтерв'ю, бажаю нових перемог і здійснення мрій!

Диріва Юлія 8-А клас

Юлія Іванко

В нашій школі багато дітей займаються танцями, єдиноборствами, музикою, але є й такі, що з 4-5 років займаються художньою гімнастикою. Серед таких Іванко Юлія учениця 10-А класу. Чернова Анастасія, кореспондент "Шкільної Республіки" взяла інтерв'ю у Юлії.

Анастасія: Юля! Дозволь привітати тебе з гарним виступом на змаганнях в Одесі. А як ти прийшла в гімнастику, з чого все почалося?

Юлія: Дякую! Це моє перше інтерв'ю! А почалося все з фільму

"Бунтарка",* який транслював "Новий канал" у 2009 році. Я тоді вчилася в 1класі, фільм мене дууу-уже вразив! І я попросила маму записати мене на художню гімнастику. Ось така історія...

А: Дуже цікаво!

Завдяки фільму ти знайшла свою улюблену справу! А ти пам'ятаєш свого першого тренера?

Ю: Звісно! Прохорова Олена, потім були ще тренери, а зараз мене тренує Іващенко Катерина Сергіївна (головний тренер Мінак Олена Філіповна)

А: Скільки змагань було у твоєму спортивному житті?

Ю: приблизно 50

А: Які запам'яталися?

Ю: Цієї весни, це був Кубок Дерюгіної. Я виступала на тій самій ковдрі, на якій колись виступали Олімпійські чемпіонки Ганна Бессонова, Вікторія Мазур та багато інших.

А: Чи є в тебе кумири в гімнастиці?

Ю: Звісно є! Це Д'яченко Олена— вона номер 1 у збірній України.

А: Які твої улюблені предмети в гімнастиці?

Ю: Дуже люблю виступати із стрічкою та булавами. Наприклад, мій останній номер "Іспанський танок", виконується із стрічкою - дуже ефектно і красиво!

А: На які змагання ти хотіла би потрапити?

Ю: Дуже хочу виступити на чемпіонаті України! Розумію, що треба напо-

легливо та багато працювати, інакше не буде результатів.

А: Я знаю, що в тебе багато медалей за виступи на різних змаганнях. Можеш сказати скільки їх у тебе?

Ю: (сміється) Справа в тому, що у спортивному світі, як і в житті, є свої заботони. Вважається дуже поганою прикметою рахувати медалі, тому що більше їх не буде. Скажу так—їх приблизно 50.

А: Є така, якою ти найбільш пишаєшся?

Ю: Їх багато, а ось одна з них. За виступ на Всеукраїнському турнірі "Кубок Дерюгіної"

А: В тебе є мрія?

Ю: Мрію потрапити спочатку у збірну команду України з гімнастики, а потім взяти участь в Олімпійських змаганнях. І взагалі на власні очі побачити як проходять Олімпійські ігри.

А: А чому саме Олімпійські ігри?

Ю: Тому що для кожного спортсмена участь в Олімпійських іграх—це вища ступінь майстерності, ВИСОТА!

А: Зрозуміло! Дякуємо тобі за інтерв'ю, бажаємо наснаги, гарних виступів, ще більше медалей і щоб твоя мрія—взяти участь в Олімпіаді, збулася!

Чернова Анастасія 8-А клас